

periode van 1954 waren er overal ganzen, merkwaardigerwijs echter vaak verspreid in heel kleine groepjes van 2 of 3 ex. U ziet, ganzen te kust en te keur en dit is dan nog slechts een greep.

Een andere grote vogelsoort, die de belangstelling had, is de *Reiger*. De bekende kolonie in het Reigersbos bij Goes nl. moest verdwijnen, omdat het bos werd omgehakt. Het grootste deel van de vogels vond een nieuwe broedplaats op Tervaete bij Kloetinge. We hopen, dat ze daar kunnen blijven. Een merkwaardige kolonie bevindt zich bij Zuidzande in West Zeeuws Vlaanderen. Hier zaten in 1946 in een achttal bomen meer dan honderd bewoonde nesten. In latere jaren is de kolonie veel kleiner geworden, maar nog altijd de moeite, temeer daar hier de vogels zo prachtig kunnen worden waargenomen. Wist u overigens, dat in streken waar geen bomen zijn de reigers op de grond of in zeer lage struiken broeden?

Het is niet mogelijk nog veel meer te vertellen over het vogelleven in Zeeland, er zijn boeken mee te vullen. Vermeldenswaard zijn nog de enkele waarnemingen in Zeeuws Vlaanderen van *Roerdompen*, *Baardmannetjes* en *Waterrallen*. Broeden deze soorten hier? We weten het niet, de tijd en waarnemers ontbreken, om meer te weten te komen. Hoe zal het op Schouwen gaan na de droogmaking? We zouden er wel elke dag willen zitten. Veel gegevens zullen ook nog nodig zijn om tot daadwerkelijke bescherming te komen van de belangrijkste broed- en overwinteringsgebieden. Er is hier nog veel te doen voor de enthousiaste vogelaar en zijn moeite wordt steeds beloond, zoals uit het bovenstaande wel blijkt.

G. Middelman.

De Anemonenbekerzwam – *Sclerotinia tuberosa* (Hedw.) Fuck

Wij inwoners van Breda wonen in de buurt van twee bossen, nl. het Liesbos en het Ulvenhoutse bos, met een overdadige anemonenflora. Gedurende de paar jaren, dat we hier wonen, genoten we steeds weer opnieuw van deze heerlijke voorjaarsbloemen.

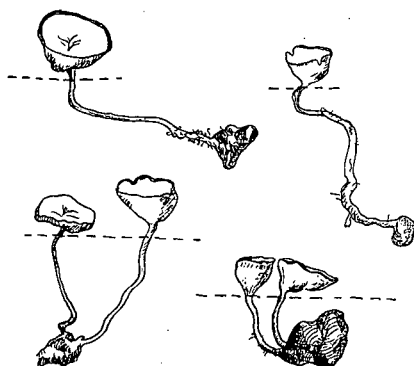
Maar deze winter kwamen we er achter, dat er ook nog zo iets als de Anemonenbekerzwam bestond, die op de wortelstokken van de Anemonen zou parasiteren.

Toen dan ook dit voorjaar de Anemonen te voorschijn kwamen gold onze belangstelling meer de zwam dan de bloeiende anemoontjes.

Op 14 April gingen we ons geluk beproeven in het Liesbos. En kijk, wat een verrassing, we vonden er honderden!

Reeds bij de eerste sprong over een greppeltje belandden we er middenin. En juist langs dat greppelkantje zaten ze.

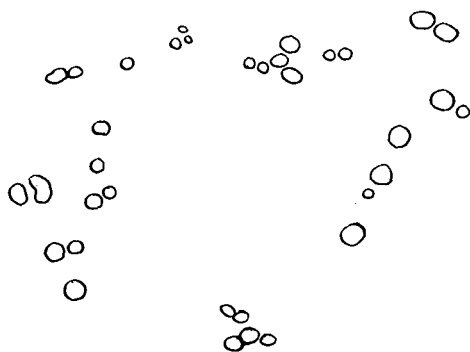
En langs alle andere greppelkantjes, die we braaf afzochten. Het bleek ons, dat ze niet midden in het anemonenveld zitten maar op kale of min of meer



Anemonenbekerzwam *Sclerotinia tuberosa*

kale plekken tussen de anemonen op de iets zonnige kantjes van de reeds genoemde greppels.

We vonden zelfs een leuke groep van 35 stuks als een soort heksenkring op een plekje van ongeveer 75 cm in het vierkant en even daarnaast een groep van 32 stuks op eenzelfde oppervlakte, en daarnaast weer anderen enz. Van de eerste groep hierbij een tekeningetje; de grotere ex. zijn aangegeven door groter kringetjes dan de kleinere. Ze zijn dus helemaal niet zo zeldzaam, was onze conclusie. In ieder geval, waar anemonen stonden, stonden de bekerzwammen ook.



Groep Anemonen bekerzwammen 14-4-'54

Hoe ziet de zwam er nu uit?

Het is een aardig zwammetje. De bekertjes zijn in doorsnee $1\frac{1}{2}$ tot 2 cm groot, eerst wel echt bekervormig, later min of meer schotelvormig, van binnen donker en van buiten lichtbruin. Ook vonden we wel donkere ex. met een lichtgrijs randje. Dit waren, geloof ik, meest oudere ex. Het bekertje ligt op de aarde; de lange kronkelende steel zit geheel ondergronds en blijkt te ontstaan uit een zacht sclerotium, dat van buiten zwart en van binnen wit is.

Hoewel we er verscheidenen uitgroeven, konden we nergens constateren, dat deze sclerotiën op de een of andere manier in of op de wortelstokken van de anemonen zaten. Wel zaten de sclerotiën los tussen de „wortels” van de anemonen in. Nu is het onderste gedeelte van de steel wel min of meer harig en er kleeft allerlei humus aan vast. Misschien zijn dit dan wortelresten van de anemonen? Dat er een verband tussen anemonen en anemonenbekerzwam is, is wel zeker, want de zwam staat slechts daar waar ook anemonen groeien. Maar hoe de vork nu precies in de steel zit is ons nog wel wat duister.

Daar het frappant is, dat de zwam er alleen is tijdens de bloei van de anemonen, vragen we ons af of de sporen misschien de bloemen infecteren. Daar dit eigenlijk wel het meest voor de hand ligt, werpt dit meteen de vraag op, wat er dan verder gebeurt. Misschien is dit alles wel bekend, wij hebben er echter niets over kunnen vinden. Voorlopig zullen we de anemonen aan de greppelkanten maar eens gaan bekijken of zich hier misschien afwijkingen voordoen in zaadvorming of in de gehele plant. Hoe komen toch die sclerotiën anders zo maar „ineens” zo'n 1 tot 7 cm in de grond?

Misschien levert het volgende voorjaar ons een goed antwoord.

In ieder geval een aansporing voor een ieder, die anemonen weet te groeien, om daar eens te zoeken naar deze Sclerotinia. 't Is zeker de moeite waard.

M. Jansen-v. d. Plaats